

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 17 January 2013 10:35 - Last Updated Thursday, 17 January 2013 10:41

அந்த வாளாகத்தினுள் ஒரு சிறிய ஷலெல்லும் ஒரு பெரிய ஷலெல்லுமாக இரண்டு ஷலெகள் இருந்தன. இரண்டுக்கும் பொதுவாக ஒரு தண்ணித் தொட்டியும் இரண்டு மலசல கட்டமும் காணப்பட்டது. இரண்டு ஷலையையும் பிரிக்குமாற்போல் கழிவுநீர் கால்வாய் போய்க் கொண்டிருந்தது. இங்கே எப்போதும் துர்நாற்றம் வீசிக்கொண்டிருக்கும். கிறவல் நிலத்தில் ஆங்காங்கே கல்லுக்குவியல்களாகவும் காணப்பட்டது.

நான்கு ஐந்து பரோய் கட்டடம் கட்டடமாய் ஆங்காங்கே நின்று கததைத்துக் கொண்டிருந்தனர். ஒரு சிலர் கல்லுக்குவியலுக்குமலே குந்தியிருந்தனர்.

தண்ணீர் நிரப்பப்பட்ட தொட்டியில் தண்ணீர் முடிவதற்கிடையில் மலேகைக் கழிவி விடவணும் என்ற அவசரத்தில் சிலர் முண்டியடித்து தகரப்பணியை தண்ணீர் தொட்டிக்குள் போட்டுக் கொண்டிருந்தனர் ஒருவருடைய பணியுடன் மற்றவருடைய பணி மோதியடித்து அரைகூறபைணி தண்ணீர் ரையே வளியே கொண்டுவந்தது. ஒரு சிலர் பிளாஸ்டிக் வாளிகளையும் வதைத்திருந்தனர்.

'போளின் வரப்போகுதுடா சீக்கிரம் வளிய வாங்கடா' என்று கத்திக்கொண்டு கிழிந்த தகரக் கதவகைக் கொண்ட கற்பைபிந்திருந்த மலசலகட்டத்துக்கு முன்னால் இன்னும் சிலர் காத்திருந்தனர். உள்ளுக்குள் இருப்பவர் வளியில் தரெயக்கட்டியளவாக்குத்தான் கதவிருந்தது.

இன்னும் ஒரு சிலர் சாப்பாட்டுத்தட்டுக்களை கையில் ஏந்தியபடி சாப்பிட்டுக்கொண்டு அங்குமிங்குமாக நடந்துகொண்டிருந்தனர்.

சிறகைக் காவலாளி அந்த ஷலெ வளாகத்துக்குள் என்னை கொண்டு வந்து விட்டுச் சென்று வகை நரேமாகியும் யாரும் என்னுடன் கதகைக் கவிலலை. என்னாலும் யாருடனும் இலகுவாக போய் கதகைக் முடியாமலிருந்தது. எல்லோருமே என்னுடன் கதகைக் மனமில்லாதார்களாய் கடகைக் கண்பார்வையுடன் நின்று கொண்டனர்.

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 17 January 2013 10:35 - Last Updated Thursday, 17 January 2013 10:41

சிறுகதைக் காவலாளி கணக்கெடுத்துக் கொண்டார்.

கடசையாக நின்ற நான் உள்ளுக்குள் சினெற்றவாடன ஷலெல்லின் பரெய கதவா பட்டபட்ட தாழ் போடப்பட்டது. சிறுகதை காவலர்கள் கதவமை பியவாடன 'இங்க எல்லோரும் ஒருக்கா கவனியுங்க, எங்கட சலெல்லுக்கு ஒரு அண்ணை புதுசா வந்திருக்கார். உங்கட ஷலெல்லுகளுக்கு இடமிருக்கிறாக்கள் எடுத்துப் போடங்க' என்று சலெல்லுக்கு பொறுப்பான காமபிரபாட்டி குரல் கொடுத்துத் தான். எல்லோரும் ஆளையாள் மாறி மாறி முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

கடசை ஷலெல்லிலிருந்து "அண்ணையை எங்கட ஷலெல்லுக்குள் எடுக்கிறம்" என்றார்கள்.

நானும் கிடத்தை சந்தர்ப்பத்தை விட்டுவிடக்கூடது என நினத்துக்கொண்டு அவர்கள் கப்பிடுவதற்கிடையில் கைப் பையையும் எடுத்துக் கொண்டு கடசை ஷலெல்லுக்குள் போய்விட்டேன்.

'இதுக்குள்ள நாங்க ஆறுபரே இருக்கிறமண்ண. உங்களையும் சரேத்தா ஏழுபரே. படுக்கத்தான் இடமில்ல. இருந்தாலும் பார்த்து சமாளிப்பம்' என்று அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டனர்.

இரவாச் சாப்பாட்டை அவர்கள் ஆறுபரேக்குமாக ஒரு பரெய தட்டத்தில் எடுத்து வந்திருந்தார்கள். 'அண்ணை சாப்பிடுவம் பிந்தினா சோறு மணத்துப்போகும்' என ஒருவன் சொல்ல, எல்லோரும் ஆளாக்கொரு தட்டை எடுத்துக் கொண்டார்கள். "அண்ணைக்கு ஒரு தட்டிருந்தா கொடுங்கடா" என்றான் ஒருவன். எனக்கும் ஒரு பிளாஸ்டிக் கோப்பை தரப்பட்டது. இருந்த சோத்தையும் கறியையும் ஏழுபரேக்கும் பிரித்துப் போட்டான் ஒருவன்.

'கறியைப் பார்த்துச் சாப்பிடுங்கண்ண. இறாலுகள் கிடக்கும். தட்டுப்பட்டா கரையா தள்ளி வச்சிட்டு சாப்பிடுங்க, சோற்றுக்குள்ளையும் கல்லுகள் கிடக்குதண்ண. இதுக்குள்ள இருந்து போறத்துக்கிடையில் இந்த நிலத்தினர் ஓட்டைகளை அடைச்சுப் போடும்மெண்டு பார்க்கிறம். அதால் சாப்பிட்டுக் பிட்டு போடாம பக்கத்தில் பொறுக்கி வையுங்கோ' என ஜெயில் சாப்பாட்டின் நிலமையை ஒருவன் சொன்னான்.

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 17 January 2013 10:35 - Last Updated Thursday, 17 January 2013 10:41

என்னால் அந்த சாப்பாடு முழுவதையும் சாப்பிட முடியவில்லை. முக்கி முன்கி அரைவாசியை சாப்பிட்டுவிட்டு மிச்ச சாப்பிட்ட மலையில் இருந்த பழையை சாப்பாடுபோட வதைத் திருக்கும் வாளியில் கொட்டிவிட்டு, கையை கழுவிவிட்டு, திரும்பவும் செல்லுக்குள் வந்திருந்தன. மற்றவர்கள் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த ஒருவர் திடீரென்று அபி அபி என்றார். பக்கத்தில் ஒன்றையும் காணவில்லை. ஏனடா திடீரென்று அப்படி சத்தம் போடுகிறார் என்றிருக்கவோ மல நாற்றம் வீ சுவதை உணர்ந்தனே. எங்களது செல்லுக்கு முன்னால்தான் அந்த மலம் கழிக்கும் வசேன் இருந்தது. அங்கே ஒருவர் குந்திக் கொண்டிருந்தார். எனக்கு அபி அபி என்று சொன்னதன் அர்த்தம் அப்போதுதான் விளங்கியது.

'அண்ண பெயரென்ன, எந்த இடம், ஏன் பிடிச்சாங்கள்...' திரும்பவும் அதே கேள்விகள். கடைக்கும் ஆட்களும், முறையும்தான் வேறு. அவர்களும் தங்களையே பெயர்களையும் சொல்லிக் கொண்டார்கள்.

அவர்கள் கடைக்கும் கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லிக் கொண்டிருந்த போது மூதன் மூதலாக நான் அவர்களிடம் 'காம்பிராப் பாட்டி என்றால் யார்?' என்று கட்டினேன்.

'அவர் எங்களுக்கு ஒரு மொனிறார் மாதிரி. இங்க ஒரு பிரச்சினை எண்டா நாங்க எல்லாரும் மாத் தையாமாரோட போய் கதைக்கலோது. அது மாதிரி மாத் தையாமார் ஏதும் சொல்லி விடுகிறதெண்டாலும் இவரிடத்தான் சொல்லி அனுப்புவின்ம். நாங்களா நேரடியா ஒண்டுக்கும் போக இயலாது' என்று எனக்கு ஒரு வகுப்பே எடுத்து விட்டார்கள். காம்பிராப் பாட்டி என்று கதை கட்டவென அவரும் அவ்விடத்துக்கு வந்து விட்டார்.

என்னவாம் அண்ணை கக்கேகிறார் என்று காம்பிராப் பாட்டி கடைக்க 'உன் அராமை பெருமகளைத் தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறம்' என்று ஒருவன் சொல்ல, அவரும் சிரித்துக்கொண்டு 'அண்ண நீ நங்க ஒண்டுக்கும் இங்க பயப்பிடத் தவையில்லை' என்று ஒரு அதிகார தோரணையில் சொல்லிவிட்டுச் சென்றார்.

கதைத்துக் கொண்டே ஆளையாள் சாப்பாடுத் தட்டுக்களை துப்பரவச் செய்து கொண்டிருந்தனர். பிளாஸ்டிக் வாளிகளில் எடுத்துவைத்திருந்த தண்ணீரில்

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 17 January 2013 10:35 - Last Updated Thursday, 17 January 2013 10:41

சாப்பாட்டுத் தட்டுக்களை கழிவு மலம் கழிக்கும் வசேனில் ஊற்றிக்கொண்டனர் .
அங்கிருக்கும் ஐந்து ஷெல்களிலிருந்தவர்களும் அப்படித்தான் நடந்து
கொண்டார்கள் .

முன் கதவில் தட்டும் சத்தம் கேட்டது. 'மாத் தையா எட்டு மணி போலினுக்கு
வந்திட்டார் . எல்லாரும் போலின் ' என்று காம பிராப்பாட்டி கத்தினான் . எல்லாரும்
ஷெல் வராந்தாவில் ஒருவருக்கு பின் ஒருவராக எழுந்து நின்று கொண்டோம் . சிறகை
காவலாளி கத வதை திறந்துகொண்டு உள்ளே வந்தார் . ஓவ்வொரு தரூடைய
முகத்தையும் ரோச வளிச்சத்தை சலுத்தி பார்த்துக்கொண்டு சிலை, மற்றொரு
காவலாளி கணக்கெடுத்துக் கொண்டு சின்றான் .

கணக்கெடுத்து முடிந்தவுடன் எல்லாரையும் அவரவர் சிலைலுக்குள் விட்டு கதவை
பூட்டி விட்டார்கள் . அந்த பெரிய ஷெல்லுக்குள் ஐந்து சின்ன ஷெல்கள் .
நடுப்பகுதியில் ஐந்தடி அகலமான ஒரு வராண்டா . ஓவ்வொரு ஷெல்லுக்குள்ளும்
குற்ற தது எட்டுப்பேர் படுக்கவேண்டும் . எட்டுக்கு ஐந்து கொண்ட அந்த
ஷெல்களில் எட்டுப்பேர் படுப்பதென்பது சாத்தியமாகத ஒன்று . இருப்பினும் கதகைகள்
சாத்தியமாக்கின .

இரண்டு ஷெல் சுவர் கம்பிகளில் குறுக்காக பிடித்துக் கட்டப்பட்ட துணிகளில்
இரவிரவாக துங்குவதும் , ஒருவரின் காலின் இடவைளிக் குள் மற்றவரின் காலை வதைத்து
எதிரெதிர் திசைகளில் தலையை வதைத்து நெருக்கி துங்கி எழும்புகின்றனர் . சிறையில்
இருக்கின்ற ஓவ்வொரு தரூம் தன்னுடைய காலை தன்னுடைய விருப்பத்துக்கு
வதைத்துப் படுக்க முடியாது .

இப்படித்தான் என்னுடைய சிறைவாழ்க்கையின் முதலாம் நாள் துக்கத்தை அந்த
ஷெல்லில் கழித்தனே . யாரும் முழு இரவும் நிம்மதியாக துங்கியிருக்கமாட்டம் . சிறகை
காவலாளியின் பட்டன்பொல்லால் சுவரில் தட்டும் சத்தம் ஒருபக்கம் . ஒருவருடைய
கால் மற்றவனுடைய காலில் பட்டு திடுக்கிட்டு எழும்பியிருந்து திட்டித் தீர்ப்பதும் ,
எழும்பினதுதான் எழும்பியாச்சு என்று விடிய விடிய தங்களின் சொந்தக்
கதகளையும் , சோகக் கதகளையும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள் . அன்றும்
அவர்களிடையே கதகைகைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கவே காலபை போலினுக்காக
சிறகை காவலாளி கதவதைத் தட்டி கத்திக் கொண்டிருந்தான் .

படுத்திருந்தவர்களும் , கததைத்துக் கொண்டிருந்தவர்களும் வாரிச் சூருட்டிக்
கொண்டு எழுந்து போலினுக்காக இரண்டு இரண்டுபேராக கையில் தட்டுடன்
வரிசையாக வந்துநின்றோம் . ஷெல் கதவை திறந்த சிறகை காவலாளிகள் இவ்விருவராக

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 17 January 2013 10:35 - Last Updated Thursday, 17 January 2013 10:41

வெளியே விட்டு கணக்கெடுத்துக் கொண்டார்கள். நாங்கள் எல்லோரும் வெளியே வந்தவுடன் அவர்கள் உள்ளே சென்று தங்களுடைய சோதனையை முடித்துக் கொண்டு திரும்புவதற்கிடையில் எங்களுக்குக் காலசைச் சாப்பாடாக வள்ளைச் சோறும், சம்பலும் தரப்பட்டது.

வெளியில் விடப்பட்டிருந்த அந்த ஒரு ஐந்து பத்துநிமிடத்துக்குள் காலசைச் சாப்பாட்டை தட்டில் வண்பிக்கொண்டு, ஆளையாள் முண்டியடித்து மத்திரம் போக சலகட்டத்துக்குப் போனவர்கள் போக மற்றையவர்கள் கருங்கல்லு மதிலுக்கு தண்ணீர் வார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். உள்ளே சென்று தங்களுடைய சோதனையை முடித்துக் கொண்டு திரும்பிய சிறைக்காவலர்கள் திரும்பவும் இரண்டிரண்டிரண்டு பரோக உள்ளே அனுப்பி கணக்கெடுத்துக் கொண்டார்கள்.

தொடரும்.....

[நான்கு சுவர்களுக்குள் மனித வதை - பாகம் - 01](#)